

Naser: ZRA gotowa położyć kres okupacji Izrael nadal prowokuje

Linia przerwania ognia między Izraelem a Jordanią jest nieustannie naruszana przez wojska izraelskie. W czwartek rano o godzinie 3.40 czasu lokalnego eskadra samolotów izraelskich nadleciała nad miasto Mafrak w północno-wschodniej części Jordanii. Jordńska artyleria przeciwlotnicza natychmiast przystąpiła do akcji i przepędziła piratów powietrznych.

W stolicy ZRA toczą się obrady Arabskiego Związku Sojalistycznego. Przewiduje się, że potrwać one trzy dni. Inauguracji Kongresu dokonał w środę prezydent Naser. Światowe agencje prasowe szeroko komentują to przemówienie uwypuklając momenty wskazujące na gotowość ZRA do położenia kresu okupacji terenów arabskich zagrabionych przez Izrael w czerwcu 1967 r.

Celem Kongresu jest przedyskutowanie wszelkich kroków mających na celu mobilizację sił do walki z agresorem.

W czwartek referat wygłosił egipski minister wojny, generał Mohamed Fauzi.

Rozpoczęły pracę komisje robocze Kongresu. Utworzono 5 komisji, które omawiają różne problemy polityki wewnętrznej i zagranicznej.

PAP

Nagrody za najlepsze projekty roku 1969

W czwartek w Urzędzie Rady Ministrów autorom najlepszych projektów roku 1969 minister budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych — Andrzej Giersz wręczył nagrody za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie budownictwa, architektury i planowania przestrzennego.

Za najlepszy projekt roku 1969 w dziedzinie planowania przestrzennego nagrodę I stopnia zdobyli autorzy planu zagospodarowania przestrzennego warszawskiego zespołu miejskiego wraz z planem ogólnym Warszawy.

Drugi plan wyróżniony nagrodą I stopnia dotyczy szczegółowego zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Poznania. Plan wykonano w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej Poznania, a w skład zespołu autorskiego wchodzi: Tadeusz Galecki, Świętosław Tatarkiewicz, Hubert Bureta, Róża Pudlewicz i Zygmunt Nowak. (PAP)

Sytuacja na froncie Honduras — Salvador

Wojna do ostatniego żołnierza

Jak donosi stały korespondent PAP w Meksyku red. R. Kapuściński ze stolicy Hondurasu, życie w sennej i prowincjonalnej Tegucigalpie toczy się pozornie normalnym trybem i niewiele oznak zewnętrznych wskazuje, że jest to stolica kraju, który został wciągnięty w trudną dla siebie wojnę.

Pojęcie totalnej mobilizacji społeczeństwa, stanowiącej niezbędny warunek zwycięstwa w wojnie nowoczesnej, jest w Hondurasie raczej hasłem niż rzeczywistością. Tłumy młodych mężczyzn stoją i dyskutują na ulicach, lub siedzą za biurkami w urzędach w tym samym momencie, kiedy wojska Hondurasu prowadzą ciężką walkę z nieprzyjacielem nie tylko znacznie lepiej uzbrojonym, ale posiadającym również poważną

przewagę liczebną. Mimo że niewielka armia Hondurasu w ciągu pierwszych dni wojny jeszcze bardziej zmalała, wskutek strat poniesionych w kilku bitwach, które pociągnęły wiele ofiar z obu stron Tegucigalpa do dziś, nie pozwala swoich rezerw cywilnych. Ten stan rzeczy jest częściowo wynikiem konieczności, a częściowo wynikiem polityki rządu prezydenta Lopeza Arellano.

Z obu stron walka jest niesłychanie zacięta, nieustępliwa, jest to wojna prowadzona do ostatniego żołnierza. Obie armie stoczyły już kilka takich potyczek, z których prawie nikt nie ocalał — ani z żołnierzy Hondurasu, ani z Salvadora. Zbiorowa walka — i potem zbiorowy cmentarz. Sens tej wojny jest inny dla Hondurasu i inny dla Hondurasu. Dla Hondurasu wojna ta stanowi ostatnią szansę przeżycia skrajnie reakcyjnego systemu, którego broń bogata i silna oligarchia, o mocnych powiązaniach z kapitałem zagranicznym. Dla Hondurasu — w którym niemal wszyscy są biedni, który jest krajem bez przemysłu, bez dróg, bez rezerw finansowych — wojna ta jest wielkim ciężarem, trudnym do udźwignięcia na dalszą metę. Stąd celem polityki Salvadora jest kontynuowanie wojny. (PAP)

Polski marynarz otrzymał medal NRD

W siedzibie ambasady Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Warszawie odbyła się w czwartek młoda uroczystość. Ambasador tego kraju w Polsce Rudolf Rossmiehl wręczył starszemu marynarzowi Jerzemu Pielowi medal za odwagę i ofiarność przyznany mu przez władze NRD za uratowanie życia niemieckiemu dziecku.

22-letni Jerzy Piel, pochodzący z Bytomia odbywając służbę wojenną w Marynarce Wojennej, w sierpniu ubiegłego roku przebywał ze swą jednostką z wizytą w NRD. Tam 10 sierpnia z narażeniem własnego życia uratował 6-letnią, tonącą dziewczynkę.

PAP

Bohaterowie Księżyca na Ziemi

Pomyślnie wodowanie kabiny „Apollo 11”

W czwartek o godzinie 17 min. 51 czasu warszawskiego kabina „Apollo 11” z trzema członkami załogi na pokładzie wylądowała na wodach Pacyfiku. Pierwsza podróż człowieka na Księżyc zakończyła się pomyślnie. Astronauci przywieźli z sobą bezcenny ładunek, jakim są próbki księżycowej gleby oraz setki zdjęć księżycowej powierzchni.

Manewr wodowania był identyczny jak manewry wykonywane już uprzednio przez załogi pojazdów „Apollo” 8, 9 i 10. Astronauci przed wejściem w atmosferę ziemską odłączyli kabinę pojazdu od silnika rakietowego, odwrócili kabinę w przestrzeni o 180 stopni tak, by weszła w atmosferę zwrócona w kierunku lotu specjalna termoodporna pokrywa i dokonali ostatniej, kilkusekundowej korekty kąta lotu w stosunku do atmosfery.

W trakcie przechodzenia przez górne warstwy atmosfery kabina zaczęła zmniejszać szybkość, a jej przednia powłoka rozgrzała się do temperatury 2700 st. C.

Na wysokości ponad 7 km otworzyły się dwa małe spadochrony odrzucone następnie

automatycznie, a na wysokości 3 km — trzy spadochrony główne. Kabina, opadając z szybkością 35 km na godzinę, wylądowała łagodnie na falach oceanu w odległości kilku mil morskich od oczekującego lotniskowca „Hornet”.

Ostatnia faza manewru wodowania przebiegała nieco odmiennie niż podczas lądowania statków „Apollo” 8, 9 czy 10. Kabina „Apollo-11” opadła na wody Pacyfiku w planowanym czasie, lecz w odległości około 15 km od lotniskowca „Hornet”, a więc poza zasięgiem wzroku.

Kabina z astronautami pływająca samotnie do czasu przybycia pierwszej ekipy pletwonurków, zrzuconych z helikoptera.

Oświadczenie rządu NRF z okazji 25-lecia PRL

Rzecznik rządu federalnego, Diehl przekazał przedstawicielom prasy oświadczenie rządu NRF z okazji 25 rocznicy powstania PRL. Oświadczenie to zawiera życzenia dla narodu polskiego „szczęśliwej przyszłości w warunkach pokoju i bezpieczeństwa”.

Oświadczenie wyraża również nadzieję, że „gotowość do porozumienia po obu stronach doprowadzi do pojednania między narodem niemieckim a polskim”. Polityczny charakter oświadczenia podkreśla stwierdzenie zawarte w tekście, utrzymujące, że polityka rządu

federalnego miała za cel „wniesienie wkładu do nowych form współzycia narodów europejskich”. Oświadczenie kończy się opinią, że porozumienie niemiecko-polskie byłoby pożyteczne nie tylko dla obu narodów lecz również dla całego kontynentu.

W kołach dziennikarskich Bonn zwraca się uwagę na to, że czterdzieste PRL było tak ważnym wydarzeniem, iż rząd bński uznał za wskazane przylączyć się do życzeń płynących ku Warszawie ze wszystkich stron świata. Zwraca się również uwagę na to, że w oświadczeniu mimo, iż obejmuje ono problemy polityczne, brak odpowiedzi, bądź też usto sunkowania się do propozycji polskich z 17 maja w sprawie uznania granicy na Odrze i Nysie, a także zawartych w wystąpieniu W. Gomułki na uroczystym posiedzeniu Sejmu w dniu 21. lipca. Rzecz w tym, że oświadczenie rządu NRF jest jedynie werbalnym apelem a nie rzeczową odpowiedzią na polskie propozycje. Realia świata, w którym żyjemy wymagają, obok słów, przede wszystkim realnych faktów i posunięć. (PAP)

Parlamentarzści z NRF u premiera Kosygina

Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR Aleksiej Kosygin przyjął w czwartek w Kremlu przywódców wolnej partii demokratycznej NRF, deputowanych do Bundestagu Waltera Scheela, Wolfganga Mischnie i Hansa Dietricha Genschera.

Podczas rozmowy poruszono problemy stanowiące przedmiot zainteresowania obu stron.

Obecny był przewodniczący grupy parlamentarnej ZSRR, Iwan Spiridonow. Deputowani do Bundestagu przybyli do Moskwy na zaproszenie grupy parlamentarnej ZSRR. (PAP)

POZNAN
PIĄTEK
25
LIPCA
1969

Wydanie A
Nr 175 (7910)
Rok wyd. XXV
Cena 50 gr

Przemysł ciężki po II Plenum KC PZPR

Wywiad z ministrem F. Kaimem

Rozwój przemysłu ciężkiego — to podstawa nowoczesnej gospodarki, a wielkość zużycia stali, miedzi, cynku, aluminium i innych metali świadczy o poziomie ekonomicznym każdego kraju. Z dużej roli przemysłu ciężkiego w gospodarce wynikają dlań szczególnie odpowiedzialne zadania na obecnym etapie naszego rozwoju ekonomicznego, w okresie gdy cały nasz wysiłek kierujemy na zintensyfikowanie metod gospodarowania.

O aktualnych pracach nad dalszym rozwojem przemysłu ciężkiego i realizacją zadań postawionych przed tą gałęzią gospodarki przez V Zjazd partii i II Plenum KC PZPR poinformował minister przemysłu ciężkiego — Franciszek Kaim przedstawiciela PAP.

Realizacja programu rozwoju gospodarki na lata 1971—1975 wymaga — i takie podjęto decyzje — przyspieszenia tempa rozwoju przemysłu ciężkiego, a zwłaszcza hutnictwa żelaza i stali oraz metali nieżelaznych — stwierdził na wstępie minister Kaim. — Nakłady na rozbudowę i modernizację hutnictwa wzrosną w następnej 5-lacie dwukrotnie. Produkcja stali w Polsce — jak się przewiduje — przekroczy pod koniec przyszłego planu 5-letniego 15 mln ton, a jej zużycie na jednego mieszkańca wzrośnie z obecnych 340 do 450 kg w 1975 r.

Przy dalszym wzroście produkcji stali, kluczowym problemem będzie zasadnicza zmiana jakościowa struktury produkcji hutniczej i jej uszlachetnienie, zgodnie z wymogami współczesnego, nowoczesnego przemysłu, zwłaszcza elektromaszynowego. Najbliższe lata przebiegać będą pod znakiem rekonstrukcji i modernizacji hut okręgu katowickiego, dalszego rozwoju odlewni.

Artykuł w „Prawdzie” o jubileuszu PRL

Dziennik „Prawda” opublikował w czwartek artykuł wstępny poświęcony 25-letniej rocznicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W tych dniach — pisze dziennik — naród polski powszechnie i radośnie obchodził swój jubileusz 25-lecia. W latach socjalistycznego rozwoju ogromnie wzrosł autorytet Polski na arenie międzynarodowej. Konsekwentna realizacja leninowskich zasad pokoju, współistnienia, konstruktywne propozycje dotyczące aktualnych problemów współczesności, aktywna walka przeciwko militarystycznemu i odwetowemu dążeniu kół rządzących NRF, walka na rzecz utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu zbiorowego bezpieczeństwa zyskały PRL szacunek i wdzięczność narodów młotujących pokój.

Polska — stwierdza dziennik — wnosí ogromny wkład w dzieło umocnienia Układu Warszawskiego, dalszego rozwoju i udoskonalenia współpracy krajów socjalistycznych należących do RWPG.

Braterska przyjaźń i ścisła współpraca między naszymi narodami i krajami, oparta na wspólnocie celów i interesów na wzajemnym szacunku, całkowitej jednoci poglądów między KPZR i PZPR, jest trwała jak nigdy. (PAP)

Kolejne posiedzenie konferencji paryskiej

W czwartek 24 bm. odbyło się w Paryżu kolejne 27. czterostronne spotkanie w sprawie Wietnamu. Przedstawiciele Tymczasowego Rządu Rewolucyjnego Republiki Wietnamu Południowego Nguyen Thi Binh oświadczyła, że południowowietnamska ludność będzie mogła korzystać z prawa do samookreślenia dopiero wówczas, gdy oddziały amerykańskie zostaną wycofane z Wietnamu Południowego, i gdy nie będzie już administracji Thieu — Ky — Huong.

Przedstawiciel DRW Xuan Thuy oświadczył, że jeśli administracja Nixona rzeczywiście pragnie pokoju, to nie ma żadnych podstaw, by nie brać za punkt wyjścia do pokojowego uregulowania problemu wietnamskiego planu przedstawionego w 10 punktach przez NFWWP. (PAP)

Podczas podróży do krajów azjatyckich

Nixon złoży wizytę w Sajgonie?

Zapowiedziana wizyta prezydenta USA Richarda Nixona w Manili, stolicy Filipin wywołuje poważne obawy miejscowych władz. W środe policja manilska podwoiła siły bezpieczeństwa strzegące ambasady Stanów Zjednoczonych i reżimu sajgońskiego.

Ten stan pogotowia został wprowadzony po kilku zamachach bombowych. We wtorek wieczorem dokonano zamachu bombowego na amerykański ośrodek informacyjny. Wkrótce po tym wypadku nastąpił kolejny wybuch w budynku ambasady południowowietnamskiej.

W środe rano znaleziono z kolei u wejścia do ambasady USA niewypał granatu. Jak podaje Agencja France Presse, powołując się na doniesienia ministerstwa informacji reżimu sajgońskiego, prezydent USA, Richard Nixon może złożyć „błyskawiczną” wizytę w Wietnamie Południowym pod koniec bieżącego miesiąca w czasie swojej podróży do krajów azjatyckich.

Koła amerykańskie w Sajgonie nie odrzucają ewentualności takiej wizyty prezydenta Nixona. Ambasador Stanów Zjednoczonych w Wietnamie Południowym, Bunker we wtorek powrócił do Sajgonu po 5-dniowym pobycie w Nepalu. Liczni obserwatorzy powrótnie uważają za oznakę potwierdzającą możliwość wizyty szefa administracji USA. (PAP)

nictwa, zwłaszcza w rejonie kieleckim, a w przemyśle metalu nieżelaznych — pod znakiem intensywnego rozwoju przetwórstwa, szczególnie miedzi i aluminium. Nastąpi też dalszy znaczny rozwój bazy surowcowej tego przemysłu.

Wielki nacisk położony zostanie na wzrost produkcji środków transportu morskiego i kolejowego. Nastąpi zwłaszcza unowocześnienie przemysłu.

Dokończenie na str. 2

Przedstawiciele Polonii na spotkaniu w ZBoWiD

W Zarządzie Głównym ZBoWiD odbyło się spotkanie z grupą działaczy polonijnych — b. kombatanów II wojny światowej, przebywających w Polsce na uroczystościach jubileuszowych 25-lecia PRL.

W serdecznej, żołnierskiej atmosferze omówiono szereg spraw dotyczących współpracy ZBoWiD ze związkami polskich kombatanów zamieszkującymi obecnie w różnych krajach Europy.

W spotkaniu, któremu przewodniczył sekretarz generalny ZBoWiD Kazimierz Rusinek — wzięli udział członkowie prezydium Zarządu Głównego, wśród nich wiceprezes zarządu płk Zygmunt Netzer, oraz przedstawiciele polonijnych związków kombatanek z Anglii, Francji, Belgii i Holandii. (PAP)

W. Tierieszkowa wśród „czerwonych беретów”

Delegacja Komitetu Kobiet Radzieckich z przewodniczącą Komitetu — Walentyną Nikolajewą-Tierieszkową, rozpoczęła drugi dzień pobytu na Ziemi Krakowskiej od spotkania w garnizonowym klubie oficerskim z żołnierzami 6 pomorskiej dywizji powietrzno-desantowej.

Dowódca „czerwonych беретów” płk dypl. Edward Dysko, witając serdecznie pierwszą kosmonautkę świata oraz jej towarzyszkę stwierdził m. in.: czujemy się szczególnie dumni z tego, że Walentyna Tierieszkowa rozpoczynała swoją karierę kosmonautki od sportu ludzi odważnych, jakim jest spadochroniarstwo.

W. Tierieszkowa podzieliła się z żołnierzami swoimi wrażeniami z lotu kosmicznego i odpowiadała na szereg pytań. (PAP)

W Gorzowie

Masowe zatrucie mięsem z nielegalnego uboju

8 osób przebywa w Szpitalu Miejskim w Gorzowie z ciężkimi objawami zatrucia, wielu leczymy rym udzielono pomocy ambulatoryjnej i przebywają na kuracji w domu. Przyczyna zatrucia — jak ustalono — było spożycie wołowiny pochodzącej z nielegalnego uboju i pokatnego handlu.

Do Gorzowa przyjechała mieszkanica Nowego Tomyśla w woj. poznańskim — Jolina K. i zatrzymała się w mieszkaniu Lucyny P. uruchamiając tu „prywatny sklep mięsny” z wołowiną. Ciężkim zatruciom uległy zwłaszcza te osoby, które spożyły mięso surowe w postaci „tataru”.

Dzięki akcji milicji oraz służby sanitarno-epidemiologicznej udało się zapobiec dalszemu zatruciom. (PAP)

POGODA

Bezczynnienie lub zachmurzenie niewielkie. W godzinach popołudniowych na zachodzie i północnym zachodzie skłonność do burz. Nadal ciepło. Temperatura od 22 stopni na północnym zachodzie do 25 stopni w centrum i do 30 stopni na południowym wschodzie. Wiatry słabe, zmienne.

Dekoracja zasłużonych dziennikarzy odznaczeniami państwowymi

**Nagrody SDP o Po raz pierwszy
nagroda im. Bolesława Prusa**

W Domu Dziennikarza w Warszawie odbyła się w czwartek uroczystość dekoracji dziennikarzy — działaczy SDP odznaczeniami państwowymi przyznanymi z okazji 25-lecia PRL za zasługi w pracy zawodowej i społecznej.

Witając przybyłych prezes ZG SDP Stanisław Mojkowski podkreślił, że w minionym 25-leciu dziennikarze byli współuczestnikami, kronikarzami i współtwórcami tego, czego dokonano w ludowej ojczyźnie, że w osiągnięciach PRL jest także wkład dziennikarskiej pracy. Dzisiejsze odznaczenia są kolejnym dowodem wysokiej oceny przez kierownictwo partii i rządu pracy dziennikarza, która cieszy się także wielkim zaufaniem i szacunkiem czytelników, radiosłuchaczy i widzów. Najistotniejszym osiągnięciem dziennikarstwa w 25-lecie PRL jest to, że wyrosła w tym czasie doświadczona, oddana sprawie narodu i partii kadra dziennikarzy.

Dekoracji dziennikarzy odznaczeniami państwowymi doznał minister kultury i sztuki Lucjan Motyka.

Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymał z okazji 25-lecia PRL: Stanisław Bielecki b. zastępca redaktora naczelnego „Expressu Wieczornego” obecnie — kier. Wydz. Nauki i Oświaty KW PZPR, Andrzej Dobrzyński „Sztandar Młodych”; Michał Gawalkiewicz (oddz. warszawski SDP); Matylda Jelińska SDP; Zdzisław Lubowicz (za stępcę redaktora naczelnego „Chłopskiej Drogi”); Edmund Olachowski (PAP) — Poznań; Tadeusz Ostrowski (Polskie Radio — Rzeszów); Irena Rawicz („Kobieta i Życie”); Aleksander Reksa-Kakietek (red. naczelny „Boksu”); Wiesław Rogowski (red. naczelny „Głosu Szczecińskiego”); Jerzy Solecki (wiceprezes ZG RSW „Prasa”, red. naczelny „Interpressu”); Bronisław Stępień (wiceprezes ZG RSW „Prasa”); Jerzy Tomaszewski (PAP — Kraków); Marian Woydyło (WAG).

Złote Krzyże Zasługi otrzymali: Mieczysław Andrzejewski („Dziennik Wieczorny”), Stanisław Fertliński („Gazeta Zielonogórska”), Tadeusz Karpacki („Głos Szczeciński”), Ta-

Radziecko — belgijskie rozmowy w Moskwie

W czwartek rozpoczęły się w Moskwie rozmowy między ministrem spraw zagranicznych Belgii, Pierre Harmelem i ministrem spraw zagranicznych ZSRR, A. Gromyką. Dokonano wymiany poglądów na temat niektórych problemów sytuacji międzynarodowej interesujących obie strony. Omówiono także wzajemne relacje ko-belgijskie stosunki. Rozmowy odbywały się w atmosferze wzajemnego zrozumienia i szczerości. (PAP)

Biskup Defregger stanie przed sądem?

Prokuratura w mieście Aquila w środkowych Włoszech po stanowiła wszcząć postępowanie sądowe w sprawie byłego kapitana Wehrmachtu, Mathiasa Defreggera, obecnego biskupa — sufragana Monachium, który ponosi odpowiedzialność za zamordowanie w latach II wojny światowej 17 mieszkańców wioski Filetto.

We Włoszech nie ma przedawnienia dla zbrodni hitlerowskich, nie obowiązują także żadne przepisy umożliwiające ce uniknięcia kary zbrodniarzem hitlerowskim, jak to się dzieje w Niemczech zachodnich, gdzie biskup Defregger nie może już stanąć przed sądem.

Decyzja w sprawie wszczęcia śledztwa przeciwko niemu zapadła po ujawnieniu całej sprawy przez zachodnioniemiecki tygodnik „Der Spiegel”.

Dzisiejszy serwis informacyjny obracał się wokół sprawy.

2 GŁOS WIELKOPOLSKI A
25 VII 1969 Nr 175 (7910)

Depesze z okazji 25-lecia PRL

Przywódcy naszego kraju w dalszym ciągu otrzymują z zagranicy depesze gratulacyjne z okazji 25-lecia PRL.

Do Mariana Spychalskiego depesze przesłali: prezydent Republiki Wenezueli — Rafael Caldera a do Józefa Cyrankiewicza przewodniczący Związku Rady Wykonawczej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii — Mitja Ribicic. Do M. Spychalskiego adresowane są depesze od szefa federalnego rządu wojskowego i naczelnego dowódcy sił zbrojnych Federalnej Republiki Nigerii — generała-majora Yakubu Gowona, od prezydenta Urugwaju — Jorge'a Pacheco Areco, prezydenta Republiki Tunezyjskiej — Habib Burgiba, emira Kuwejtu — Sabah Al-Salem Al-Sabah.

Rządowi PRL i narodowi polskiemu gratulacje i serdeczne życzenia przesyłał też premier Nowej Zelandii — Keith Holyoake.

Do Mariana Spychalskiego zaadresowali depesze gratulacyjne: król Libii — Al Hasan Arrida Assanusi oraz prezydent Republiki Indonezji — generał Suharto.

Gen. Suharto wysłał również depeszę na ręce Józefa Cyrankiewicza. M. Spychalski i J. Cyrankiewicz otrzymali ponadto szereg innych depesz. PAP

Przemysł ciężki po II Plenum KC PZPR

Dokończenie ze str. 1.

W okresie, przechodząc na budowę statków o dużym tonażu, modernizacja jednostek rybackich, stanowiących nasz mocny atut eksportowy. Wymagać to będzie rozbudowy i wyposażenia siłowni i zakładów wytwarzających siłowni i wyposażenia okrętowe. Również w przemyśle budowy taboru kolejowego dużą wagę poświęćmy rozwojowi bazy kooperacyjnej — zakładom dostarczającym wyposażenie do lokomotyw i wagonów. To bowiem warunkuje w dużym stopniu polepszenie parametrów eksploatacyjnych taboru kolejowego, przyspieszenie szybkości pociągów, zakładanie rozwoju konteneryzacji transportu.

Szybko będzie wzrastać produkcja sprzętu instalacyjno-sanitarnego, którego deficyt od czasu budownictwa, sprzętu grzewczego, zwłaszcza kuchennek gazowych, a także produkcja lin, drutów, wyrobów śrubowych i opakowań metalowych. Będziemy rozwijać nadal wytwórczość urządzeń energetycznych, transportowych (suwnice, pomp, armatury przemysłowej, a szczególnie aparatury i urządzeń dla chemii).

Zgodnie z wytycznymi II Plenum KC PZPR rozpoczęliśmy my intensywne prace, zmierzające do zapewnienia jak najlepszej realizacji rosnących zadań, a przede wszystkim zwiększenia produktywności mają-

„Marine” przygotowywał zamach na Nixona?

Policja w Oakland (Kalifornia) aresztowała w środę niejakiego George Donahue, żołnierza amerykańskiej piechoty morskiej, tzw. „marines”, przechodzącego właśnie do cywila, pod zarzutem przygotowania zamachu na prezydenta Nixona, który w tym czasie znajdował się w San Francisco, kilka kilometrów od Oakland.

Donahue zadzwonił do centrali telefonicznej zapytując o nazwę hotelu, w którym zatrzymał się prezydent Nixon. Telefonistka, której zwierzył się z zamiarem zastrzelenia Nixona, zawiadomiła natychmiast policję. (PAP)

„Apollo 11” — i co dalej...

Agencja Przestrzeni Kosmicznej i Aeronautyki snuje dalsze plany podboju Księżyca.

Jak donosi Agencja Reutera, powołując się na źródła oficjalne, pod koniec obecnego roku, a ściślej biorąc — w połowie listopada powinna wyruszyć misja „Apollo 12”, której celem będzie wysadzenie Charlesa Conrada i Alana Beana w pobliżu krateru Kopernika na wschodnim „wybrzeżu” „Oceanu Burz” (Oceanus Procellarum). Agencja NASA wybrała tym razem jako miejsce lądowania punkt położony 20 stopni na zachód od krateru.

Krater Kopernika, w pobliżu którego mają lądować, znajduje się 10 stopni na północ od równika księżycowego.

Wraz z Conradem i Beanem polecą — jako pilot kabiny macierzystej — Richard Gordon, który tak jak w obecnym locie Collins — przez czas pobytu astronautów na powierzchni Księżyca krążyć będzie wokół niego na pokładzie kabiny macierzystej.

Zasadniczym celem wyprawy „Apollo 12” będzie kontynuowanie badań naukowych dla zwiększenia zasobu informacji, które naukowcy mają nadzieję otrzymać w wyniku

Lublin zmienia oblicze

Lublin — pierwsza stolica Polski
Ludowej zmienia architektoniczne oblicze. Na zdjęciu nowe osiedle dla mieszkaniowe w lipcu 1969 r. z lotu ptaka.

CAF — Matuszewski

Prowokacje Syjamu wobec Kambodży

Stale przedstawicielstwo Kambodży w ONZ przesłało przewodniczącemu Rady Bezpieczeństwa list w związku z systematycznymi prowokacjami zbrojnymi dokonywanymi przez oddziały syjamskie wobec Kambodży.

List informuje, że 10 maja trzech mieszkańców wsi Khaidam wpadło na minę założoną przez dywersantów syjamskich. Dwie osoby poniosły śmierć. PAP

Nateżenie ruchu weekendowego

Zbyt mało miejsc niedzielnego wypoczynku

Liczne uchwały dotyczące wypoczynku po pracy postulują poprawę istniejącej bazy rekreacyjnej, jej modernizację, usprawnienia organizacyjne umożliwiające zapewnienie powszechności korzystania z ośrodków wypoczynkowych. Liczba uchwał jest jednakże nieproporcjonalna w stosunku do samego tempa rozwoju ośrodków wypoczynku po pracy i wypoczynku świątecznego.

W istniejącej aktualnie bazie rekreacyjnej pomieścić się może niewiele ponad 600 tys. osób (w tym zaledwie 35 tys. miejsc noclegowych). Pokrywa to jedynie 1/4 krajowego zapotrzebowania. W każdą pogodną sobotę i niedzielę lata wyjeżdża do miast jednorazowo 2,5 mln ludzi. W tej sytuacji — zwłaszcza dla liczniejszych rodzin weekend staje się b. uciążliwy. Dodatkowo, to nie zawsze dogodne dojazdy do miast, niedoskonała gastronomia, zbyt mało wyposażonych sprzętu sportowego, brak zorganizowanej opieki nad dziećmi.

Warszawiacy nie mają zbyt wielkiego wyboru miejsc wypoczynku. Tak np. Zalesie może przyjąć jednorazowo powyżej 5 tys. osób, tymczasem w pogodną niedzielę zjeżdża tu 10—15 tys. spragnionych „świeżego powietrza”. Zapotrzebowanie na wypocznik świąteczny za miastem coraz bardziej wzrasta.

Już rok przyszyły przyniesie znaczne nateżenie ruchu weekendowego. Wówczas to na sobotnio-niedzielnym wypoczniku będzie wyjeżdżało jednorazowo 3 mln osób. Do tego czasu projektowane jest znaczne zwiększenie miejsc noclegowych z 35 tys. do 300 tys. (w tym większość w polach namiotowych). Jednakże doświadczenie uczy, że pełna realizacja tego planu ze względu na krótki okres — jest mało realna.

Niezwykle ważny jest problem finansowania bazy wy-

26 lipca — święto narodowe Kuby

Przypadające w najbliższą sobotę 26 bm. święto narodowe Kuby — rocznica ataku na fort Moncada, po raz pierwszy nie będzie obchodzone uroczystości, jak to było w zeszłym roku. Podobnie jak święto pracy, 1 maja, również i ten dzień przejdzie bez tradycyjnych uroczystości, bez zgromadzenia mieszkańców Hawany i przemówienia premiera Castro. W roku decydującego wysiłku, w pierwszych dniach rozciągającej na cały rok gigantycznej załry 10 mln ton trzciny cukrowej, władze kubańskie nadal stoją na stanowisku, że nie należy odrywać uwagi społeczeństwa huczynymi uroczystościami od jednego celu, jakim jest skupienie wszystkich sił na najważniejszym froncie walki o cukier.

Także tradycyjny karnawał w Santiago, odbywający się właśnie w tym okresie — podobnie jak zimowy karnawał hawański — został odwołany. 26 lipca stanie się dniem powszechnej, bohaterskiej pracy ochotniczej, zarówno w fabrykach, jak i w rolnictwie.

Rezygnacja z uroczystych obchodów rocznicy nie oznacza, że przejdzie ona bez echa. Przeciwnie, od kilku tygodni prasa jak również radio i telewizja publikują wiele materiałów związanych z atakiem na Moncadę, z „ruchem 26 lipca”, który przyjął nazwę od tej daty, z zainaugurowaną wówczas na szeroką skalę partyzantką obecnego przywódcy Kuby. W związku ze świętem narodowym ministerstwo rewołucyjnych sił zbrojnych zorganizowało konkurs artystyczny na najlepsze utwory literackie, plastyczne i muzyczne poświęcone tradycjom i dorobkowi kubańskiej rewolucji.

Odnaleziono płótna sławnych mistrzów

Około 200 obrazów olejnych, akwarel, gwaszów i innych płócien oraz grafik, noszących podpisy Degasa, Renoira, Gauguina, Cezanne'a, Utrilla, Matisse'a, Picassa i wielu innych, oraz kilka rzeźb Rodina, o których sądzono, że przypadły na zawsze, znajdują się obecnie w magazynach Muzeum Narodowego w Belgradzie.

Warto dodać, że wszystkie ośrodki związkowe mają charakter ogólnodostępny. (PAP)

Proces rebeliantów w Algierii

Sąd rewolucyjny w Algierze wydał w środę wyrok na przywódcę rebelii z grudnia 1967 roku, którego celem było obalenie rządu Bumedieny. Przebywający za granicą przywódca rebelii pułkownik Tahar Zbiri został zaocznie skazany na karę śmierci. Wydał również i innych wyroków śmierci, w tym również na szwagra pułkownika Zbiri. (PAP)

Właściciel tej kolekcji, Erih Slomovic, otrzymał ją w spadku po swym przyjacielu, parskim marszałku Ambroisie Vollard. W przeddzień zajęcia Francji Slomovic wywiózł obrazy do Jugosławii. Z kolei, obawiając się zajęcia Jugosławii przez Niemców, Slomovic ukrył swój skarb gdzieś w Serbii. Cała rodzina Slomovicia została rozstrzelana przez Niemców, oprócz jednej osoby, która po wyzwoleniu Belgradu przewiozła tam kolekcję, po czym zginęła w wypadku drogowym, a kolekcja zaginęła w tajemniczych okolicznościach. Dopiero w 1948 r. odnaleziono jej ślady, kiedy „nowi właściciele” usiłowali sprzedać kilka obrazów. Do dzisiejszego dnia udało się odzyskać wszystkie dzieła z tej kolekcji. (PAP)

Światosław Richter o sobie

Wraz z grupą kolegów-dziennikarzy z podnieceniem oczekuję na spotkanie z Richterem. Jaki też jest w życiu codziennym? Niedostępny, surowy? Wreszcie się pojawia, bardzo energiczny i ruchliwy, ożywiony i nieco zagubiony. Obdarza nas znieśliałym, trochę nieśmiałym uśmiechem. Pada pierwsze pytanie.

— Pańska kariera artystyczna trwa już prawie trzydzieści lat...

— Szkoda, że nie pięć — przerywa ze śmiechem pianista — ale sędzę, iż te lata nie minęły bez pożytku. Jestem za nie wdzięczny...

— Sobie?

— Dlaczego sobie? Jestem wdzięczny wszystkiemu: przy padkowi, losowi, samemu życiu wreszcie.

— Czy pamięta pan swój pierwszy koncert?

— Pierwszy? Niedawno otrzymałem list od pewnej sędziwej (liczy sobie ponad osiemdziesiąt lat) niewiasty i przypomniałem sobie bardzo już odległe żywotniskie czasy, stary, „turgieniewowski” dom z kolumnami, w którym mieszkali cztery siostry (właśnie jedna z nich do mnie napisała), wielbicielek mojego ojca, same uprawiające muzykę. W tym domu po raz pierwszy zagrałem na fortepianie dla siostr i zdaje się, że właśnie wtedy poczułem, iż mogę grać publicznie.

— Lotnicy polarni używają określenia „punkt powrotu”. Kiedy się ten punkt minie, można już lecieć tylko naprzód. Jak dawno pan przekroczył swój artystyczny „punkt powrotu”?

— Sądję, że już na samym początku, gdyż właśnie wtedy wydarzyły się rzeczy najważniejsze: zetknięcie z Niehaussem i z Prokofiewem. Gdyby nie te spotkania, wszystko mogłoby się potoczyć zupełnie inaczej. Niehaussem i Prokofiewem, gdyż pomógł mi stać się samym sobą, co się zaś tyczy Prokofiewa, to byłem pierwszym wykonawcą jego Szóstej Symfonii w roku 1940. Od tego koncertu zaczęła się moja kariera. Później występowałem razem

z nim w sali imienia Czajkowskiego w marcu roku 1941.

— Czy obecnie przygotowuje pan coś nowego?

— Oczywiście, tak jak każdy inny muzyk.

— Wobec tego nieco inne pytanie: jakie ma pan plany na najbliższą przyszłość?

— Wyjeżdżam na wielkie tournée: Włochy, Francja, Szwajcaria, Liban, Malta, Maroka. Wezmę po raz szósty udział w festiwalu w Tours, który odbywa się pod miastem, w budynku 800-letniej stodoły.

W Tours występował Dawid Ojstrach, obecnie jedzie tam orkiestra kameralna Rudolfa Barasza i kwartet imienia Borodina. Organizacja festiwalu zajmuje się tamtejsza inteligencja. Robi to zupełnie bezpłatnie, z czystej miłości do muzyki. Marzę, aby podobne koncerty odbywały się u nas w kraju, na przykład w Archangielskoje z jego pięknymi pałacami i cudowną przyrodą. Podobno ministerstwo kultury ZSRR rozważa taką możliwość.

— Czy lubi pan powracać do miejsc, które pan odwiedził?

— Bardzo lubię Moskwę i Tarusę, gdzie jest bardzo piękna przyroda.

— Podobno Tarusa jest piękną pustelnią?

— Jakaż to dziś pustelnia? Turyści rozbijają namioty, od wiedzają mnie obcy ludzie...

— Grywa pan tam, prawda? Czy również „dla siebie”?

— Gram to, co muszę oprowadzać. Prawdę mówiąc, nie lubię ćwiczyć. Wolałbym spacerować i wygrzewać się na słońcu, ale niestety nie mogę sobie na to pozwolić.

— Mówi się o panu, jako o wybitnym znawcy sztuki, a zwłaszcza malarstwa. Podobno sam pan też maluje?

— Po prostu pociąga mnie ta dziedzina sztuki, można po wiedzieć, że jestem jej wielbiciele. Malarstwem zajmuję się wyłącznie dla siebie, traktując je jako wypoczynek. Maluję, kiedy zmęczy mnie muzyka i koncerty.

— Kiedy pan gra, wydaje się, że sala dla pana zupełnie nie

istnieje. Czy stara się pan u myśliwiec osiągnąć, czy też to samo przychodzi?

— To bardzo skomplikowana sprawa. Przed koncertem lepiej nie myśleć ani o publiczności, ani o programie, lecz włączyć się do wszystkich od razu. Widownia oczywiście istnieje, ale wolałbym, aby jej nie było. Lubię estradę, z których nie widać publiczności.

— W związku z tym nasuwa się następujące pytanie. Renard powiedział kiedyś: „Pozuję nawet wtedy, kiedy mówię, że po zuję”. Jak pan ocenia ten kalambur?

— Jest prawdziwy. Tak jest w rzeczywistości. Człowiek sztuki zawsze powinien trochę grać, ale nie zgrzywać się.

— Co pan sądzi o legendach krążących na pański temat?

— Sa w złym guście.

— Nigdy nie miał pan ochoty napisać czegoś o sobie?

— Chciałbym, ale brak mi czasu. Przechowyuję siedem lub osiem zeszytów notatek z moich koncertów. Mogłbym na ich podstawie napisać powieść autobiograficzną.

— Grał pan w filmie o samym sobie. Jak pan wyniósł wrażenia?

— Wolałbym, gdyby mi ktoś zaproponował inną rolę. Grać samego siebie jest i nudnie i niezręczne.

— Dlaczego pan tak mało nagrywa na płytę?

— Nie znośnię nagrań, bo nie podobam się sobie. Nie nagrywałem już z pięć lat.

— Dlaczego pozabawia nas pan swej sztuki?

— Pozabawiam? Proszę mnie słuchać „na żywo”. Ostatnio grywałem znacznie więcej, niż dawniej. Częściej nie mogę, gdyż mam wiele pracy, a ma ło czasu.

Zrozumieliśmy i zaczęliśmy się żegnać. Richter, który nigdy nie udziela wywiadów i który jedynie dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności zgodził się spotkać „z prasą” pozostał w naszej pamięci jako wcielenie bezpośredniości i szczerości. Mam nadzieję, że to wrażenie udzieli się również czytelnikowi.

SIEDA BULGAKOWA

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. sprawa ewentualnej weryfikacji uprawnień kierowców samochodowych do prowadzenia samochodów.

Komisja zamierza m.in. nawiązać współpracę z Fabryką Samochodów Osobowych na Żeraniu, celem współuczestniczenia w rozwiązywaniu spraw technicznych związanych z lepszym zabezpieczeniem pasażerów przed niebezpieczeństwem wypadków. (PAP)

niez potrzebą odpowiedniego wyposażenia i właściwego przygotowania wszystkich szpitali, zwłaszcza terenowych, w zakresie niesienia pomocy ofiarom wypadków drogowych. Placówki te winny być wyposażone również w aparaturę do reanimacji.

Podjęte zostaną także badania nad przyczynami i okolicznościami, w jakich dochodzi do katastrof samochodowych. Analizując te problemy, Komisja zamierza zainicjować szereg przedsięwzięć typu profilaktycznego — zmierzających do ograniczenia liczby nieszczęśliwych wypadków. Rozważenia wymaga m.in. spr

Tak wygląda obecnie centrum Katowic, miasta, które w ostatnich latach przeszło zasadniczą metamorfozę. Wyburza się całe partie brzydkich domów czynszowych, przebudowuje ulice i place, wokół których wyrastają nowoczesne gmachy, godne stolicy przemysłowego Śląska. Na zdjęciu: fragment nowego centrum Katowic. Fot. — CAF — Seko

Pocztówka 25-lecia

ŚLUBNY BUKIET BOHATEROM

Jest sobota. Przed gdańskim staromiejskim ratuszem rzad samochodów. Mój tutejszy cicerone — właściciel taksówki nr 825 — Piotr Taraszkiewicz wybrał to miejsce specjalnie.

— To musi pan zobaczyć! Bez tego obrazu społeczeństwa Gdańska nie będzie pełny — stwierdził.

Chwilę jeszcze stoimy i wreszcie z Pałacu Ślubów, bo tak nazywają gdańszczanie ratusz staromiejski, wychodzi pierwsze młode małżeństwo. Za nimi wysypują się weselnicy, ale tylko młodzi zajmują miejsce w samochodzie.

— Ruszamy za nimi? — pyta taksówkarz i rusza nie czekając na odpowiedź. Jedziemy dobre 10 minut. Przed nami weselna „Wołga”. Ale oto jesteśmy już na Westerplatte. Doganiamy młodą parę. Są już pod Pomnikiem Obrońców. Podchodzą blisko do cokołu. Panna młoda przykleja i składa u podnoża swój ślubny bukiet z białych róż. Stoimy wzruszeni tym pięknym zwyczajem młodości gdańskiej. Jest cisza. Patrzymy w chmury. Mimo woli przypominają się wiersze Gączyńskiego:

„W Gdańsku staliśmy tak jak mur Gwiżdząc na szwabską armatę. Teraz wznosimy się wśród chmur Żołnierze z Westerplatte”.

Z daleka dobiega nas głos syreny. To okręt Marynarki Wojennej, wychodzący na patrol, oddaje hołd poległym żołnierzom.

Niedaleko stoi czołg, na którym w 1945 r. wkroczyła do Gdańska I Brygada Pancerna Ludowego Wojska Polskiego im. Bohaterów Westerplatte. Spotkał ich ten zaszczyt, że odbili miejsce, w którym w 1939 r. garstka żołnierzy pol-

skich walczyła bohaterstwo o polskość Ziemi Gdańskiej.

Za ten swój patriotyzm drogo zapłacili tutejsi Polacy. To właśnie dla nich najcięższy hitlerowscy założyli obóz zagłady w Stutthofie. Straciło w nim życie 85 tys. więźniów. Dzisiaj mieści się tu muzeum.

Obóz zalega cisza. A jednak jest w nim coś tak wstrząsającego, że wszyscy wchodzący na teren przycisną głoś. Jest i wycieczka. Dzieci z podstawowej szkoły w Świdnicy składają w krematorium wiązankę biało-czerwonych goździków i jednocześnie tarczę szkolną. Tych tarcz jest wiele. Stanowią one żywy dowód pamięci dla tych, którzy oddali swoje życie, byśmy mogli żyć i pracować w spokoju.

Stutthof, to nie tylko muzeum przypominające straszne czasy, to również ostrzeżenie: „Ludzie, bądźcie czujni!”

Jesteśmy na najpiękniejszej ulicy Gdańska — Długim Tar-

gu. Na wielkiej estradzie odbywa się festiwal amatorskich zespołów artystycznych województwa gdańskiego. Tysiące turystów i mieszkańców Gdańska. Jedni słuchają występów, drudzy podziwiają „cacka” architektury. Bo rzeczywiście w Gdańsku jest co oglądać. Do późnej sobotniej nocy bawi się radośnie młodzież.

Trójmiasto aż tętni pracą. Dwie stocznie w Gdańsku i Gdyni, „Zamech” w Elblągu, ZNTK, Fabryka Płyt Pilśniowych w Czarnej Wodzie i dziesiątki nowych zakładów zdobyły sobie sławę nie tylko w kraju. Ale nie zapominałmy, że Gdańsk jest portem. Z niego wychodzą statki 25 stałych linii do 150 portów 50 krajów. Statki z napisem port macierzysty „Gdańsk” rozstawiają polską marynarkę i kraj nasz po całym świecie. Teraz chociaż w zarysie, mamy pełniejszy obraz dzisiejszego Gdańska. Gdańsk stojący na straży mogił ojców i na straży wielkich osiągnięć 25-lecia PRL.

JERZY KNAPIK

Dwa patenty w sprawie czystej wody

Zanieczyszczenia wód rzecznych ściekami bardzo często prowadzą do wytrucia ryb i zniszczenia wszelkiego życia biologicznego. Minimalna zawartość fenolu — 1/1000 mg na 1 litr wody — czyni ją już niezdadną do picia. Trochę większe stężenie fenolu w wodzie wyklucza jej przydatność nawet w przemyśle.

Niedawno prof. Andrzej Grossman wspólnie z mgr. Jadwigą Pasynkiewicz opracował nowy sposób oczyszczania ścieków zawierających fenole. Sposób jest prosty — polega on bowiem na dodaniu ozonu do spienionych ścieków. Oczyszczone w ten sposób ścieki mogą być odprowa-

dzone do kanalizacji, bądź do zbiorników wody, mogą być również wykorzystane jako woda chłodnicza w danym zakładzie produkcyjnym.

Drugim wynalazkiem służącym do oczyszczania wody i ścieków jest urządzenie skonstruowane przez mgr. Jana Sobieskiego i mgr. Edwarda Czerwińskiego. Oczyszczalnik ma formę dużego zbiornika, w którym ścieki przepływają przez warstwę specjalnego osadu pochłaniającego zanieczyszczenia.

Oba wynalazki zostały opatentowane i niedługo znajdą praktyczne zastosowanie. PAP

ALOJZY TWARDECKI

Szkola janczarów

LISTY DO NIEMIECKIEGO PRZYJACIELA

Tymczasem robiłem jeszcze wycieczki po okolicy rowerem. Nieraz gdy wracałem, mama płakała. Dobrzy ludzie donosili jej, że widzieli mnie wsiadającego do pociągu. A ja w rzeczywistości jechałem w zupełnie innym kierunku niż dworzec. Czasami przeżywałem też przygody. Po drodze obrzucały mnie dzieci kamieniami z okrzykiem: „Heil Hitler!”. Próbowaliśmy to zawsze zbagatelizować, jadąc spokojnie dalej. Tylko raz podobne wydarzenie wytrąciło mnie z równowagi. Przy moim rowerze powiewał proporzeczek NRF z naszymi na nim czarnym orłem, w niego właśnie trafił celnie mierzony kamień jednego z trzech moich prześladowców. Zeskoczyłem z roweru i wdałem się z nimi w bójkę. I mimo że sam nie pozostając dużym oberwałem porządnie, czułem się dumny, że broniłem barw swego kraju.

Jednak z każdym dniem mego pobytu w Polsce potęgowała się we mnie konieczność podjęcia jakiejś decyzji. Zastanawiałem się nad swym położeniem i dochodziłem do wniosku, że najlepszym rozwiązaniem byłaby ucieczka od tego wszystkiego — zwłaszcza od myśli o tym, czego się tutaj dowiedziałem. Czekałem zatem na odpowiednią chwilę, żeby zakomunikować swą chęć powrotu do domu, do Koblencji.

Pamięci „Czarnego Legionu”

Było ich dwustu czterdziestu. Dwustu czterdziestu synów Ziemi Gołyńskiej... Tymi słowami rozpoczął swoje przemówienie I sekretarz KP PZPR Jan Ławniczak podczas poniedziałkowej uroczystości odsłonięcia tablicy pamiątkowej na budynku gołyńskiej Huty Szkła. W skupieniu słuchały tysiące ludzi przybyłych tu z miasta i powiatu. Słuchali przybyli tu zaproszeni żołnierze; dla nich było to nieznane kartki z dziejów ruchu oporu na terenie Wielkopolski.

★

Było ich dwustu czterdziestu. Dwustu czterdziestu młodych robotników Huty, rolników z okolicznych wsi i harcerzy. Wiele z nich do niedawna nie ujawniało przynależności do organizacji „Czarnego Legionu”. Traktowało to jako sprawę osobistą, jak obojętne patriotyzm. Tylko w rodzinach, które w roku 1942 okryły się żałobą, przechowywała się pamięć. W roku 1964 zabrali się do tej sprawy harcerze. Sekretarz KP PZPR — Józef Matuszak zaczął szukać materiałów archiwalnych. Jeździł do Zwickau. Z pomocą przyszedł mu student Wyższej Szkoły Ekonomicznej — Włodzimierz Ślawicki, członkowie ZBoWiD-u. Zgromadzono wiele relacji i dokumentów.

Zaczęło się od kampanii wrześniowej. Chłopi pod dowództwem komunisty — Jana Przewoźnego, który w czasach sanacyjnych czterokrotnie odsiadywał za swoje postępowe poglądy i działalność w więzieniach, między innymi w Berezie Kartuskiej — utworzyli oddział ochotników przy Obrońcach Narodowej. Przegraną kampania była dla nich wstrząsem. Jeden z nich pod Środą usiłował popełnić samobójstwo. Po powrocie do domów byli świadkami rozstrzeliwań (30 zakładników w Gostyniu, 13 w Krobi, 3 w Poniecu) i maltretowania ludności. Nie mogli też poradzić się z narzuconą im rolą niewolników. Doirzwała ich wola przetrwania, chęć wyrwania wolności.

Po nawiązaniu kontaktów z emisariuszem Związku Walki Zbrojnej dążono do tego, aby jak najwięcej młodych Polaków znalazło zatrudnienie w Hucie. Gromadzone broń, fabrykowano granaty, przeprowadzano ćwiczenia wojskowe. Organizacja wzrosła do ponad 240 członków. Nie mieli oni sprzeciwianego programu politycznego. Ale wierzyli, że nowa Polska będzie inna, że w niej fabryki będą należały do robotników, a ziemia obszarzona do bezrolnych i małorolnych chłopów.

Przygotowywano się do zbrojnego powstania. Myślano o zburzeniu większych zakładów produkcyjnych na rzecz wojsk hitlerowskich i o prze-

ściu do Puszczy Kampinowskiej.

Zbieg okoliczności przyczynił się do częściowej dekonspiracji „Czarnego Legionu”. W kwietniu 1941 roku żandarmi niemieccy zaczęli szukać skradzionej Niemce portmonetki. Wchodzącym do jednego domu przy ul. Poznańskiej spadł pod nogi pistolet, którego chciał ukryć w rynnie brat członka organizacji. W czasie rewizji mieszkania znaleziono ukrytą listę członków (na szczęście nie kompletną). Zaczęły się aresztowania. Mimo nieludzkiego bicia, wymyślnych tortur, chłopcy trzymali się dzielnie. Jeden z nich popełnił samobójstwo, aby nikogo nie zdradzić. Dzięki takiej postawie, w areszcie znalazło się tylko 78 „czarnolegionistów”. Starali się przetrzymać, odwlec proces, liczyli — było właśnie lato 1941 r. — na szybkie nadejście Armii Radzieckiej.

Z Rawicza, dokąd przewieziono ich z Gostynia i gdzie trzymano do 28 października, zostali przetransportowani do Zwickau. W tamtejszym więzieniu św. Katarzyny spotkali się z członkami ruchu oporu z poznańskiego „Stomila”, z Włocławka i Śląska. Dyrekcja więzienia chciała sama zakończyć sprawę. Sprzeciwili się gestapo poznańskie — to przecież były jego ofiary. Zjechało ono. Na sesji wyjazdowej w dniach od 11—13 maja 1942 r. zapadły wyroki: dwunastu pod gilotyną, reszta do obozów

koncentracyjnych. Skazani w rok przyjęli za godność. Nikt z nich nie skorzystał z przyszłego imienia prawa zwroczenia się o łaskę zamienienia wyroku śmierci na dożywocie.

23 i 24 czerwca 1942 roku wyroki wykonano.

★

Szła już noc. Młodzież ZMS-owska, której tu wręczono ufundowany przez społeczeństwo gołyńskie sztandar, skończyła właśnie ślubowanie przed odsłoniętą tablicą. Będzie wierna wyzwolonej Ojczyźnie Ludowej, będzie strzegła jej dorobku i ten dorobek będzie pomnażała nauką i pracą.

Opel poległych... Padają nazwiska 12 zgilotynowanych, 37 zamordowanych w więzieniach. Za każdym nazwiskiem brzmią werble. W rękach członków ZMS płonie 49 pochodni, 49 pochodni pamięci. Rozlega się salwa honorowa — jak przystoi poległym żołnierzom.

Pod tablicą (wg projektu Ry szarda Skupina) delegacje powiatowych władz politycznych i administracyjnych, ZBoWiD i innych organizacji społecznych, zakładów pracy — składają wieńce. Składają wieńce i wiązanki kwiatów żyjący członkowie „Czarnego Legionu” oraz najbliżsi pomordowanych: ojcowie, bracia, siostry. Naręcza kwiatów przyniosły tu matki wiejskie — oplakującym swoim synom.

JÓZEF PIEPRZYK

Rzecznicy ducha odwetu

Z uwagą rejestrujemy wszystkie te głosy w Niemieckiej Republice Federalnej, które wypowiadają się za realizmem w polityce zachodnoniemieckiej, za rzeczywistością tzn. opartą na uznaniu status quo normalizacją stosunków z Polską i innymi krajami socjalistycznymi. Tak postępowaliśmy dawniej i tak postępujemy dziś. Ilość i waga polityczna tych głosów zależy nie od nas, lecz od rozwoju sytuacji politycznej w Niemczech Zachodnich. To jest oczywiste.

Równie zrozumiałe powinno być to, że czujnie obserwujemy działalność tych sił zachodnoniemieckich, które działają dokładnie w odwrotnym kierunku, które rewizję istniejącego w Europie stanu rzeczy, przede wszystkim zaś rewizję istniejących granic, uważają za narodowe zadanie Bonn.

Wśród tych sił ważną pozycję zajmują ziomkostwa.

Można by już dziś zapelnąć całe tomy autorytatywnymi wypowiedziami zachodnoniemieckimi, z których wynika, że przesiedleńcy zostali w NRF w pełni zintegrowani pod względem gospodarczym i społecznym i że w tej sytuacji sens istnienia ziomkostw jest wyłącznie polityczny. Szczegół nie zwraca się przy tym uwagę na polityczną działalność funkcjonariuszy ziomkowskich. Joachim Besser w „Koelner Stadt-Anzeiger” pisał niedawno:

„Panowie funkcjonariusze, którzy żyją z losu wypędzonych... Mówią o powrocie, a mają na myśli odwet... Opowiadają się po stronie głupoty, przeciwko prawdziwym interesom ludzi, którzy już od dawna uważają Republikę Federalną za swoje strony ojczyste... Duch bowiem, który wyraża się w przemówieniach funkcjonariuszy, to duch odwetu, a tym samym duch wojny”.

Ziomkostwa — a ściślej mówiąc przeróżni „rzecznicy” tych organizacji — spełniają w NRF rolę stróżów prawomysłowości politycznej. „Frankfurter Rundschau” opublikowało poufny okólnik „Związku Wypędzonych”, w którym władze tego związku zalecają członkom na kogo nie mają głosować w nadchodzących wyborach do Bundestagu. Czytamy w tym okólniku:

„Członkowie naszych stowarzyszeń nie oddadzą swego głosu na nikogo, kto: a) wypowiada się za uznaniem reżimu Ulbrichta jako drugiego państwa niemieckiego; b) zaleca rezygnację z niemieckich terenów wschodnich, chce przyjąć stworzony przez Rosjan w Europie środkowej status quo jako ostateczny, względnie respektuje i uznaje linię Odry-Nysy jako „polską granicę zachodnią”; c) uważa układ monachijski za nie ważny czy niesprawiedliwy...”

Następują dalsze punkty tego rewizjonistycznego dekalogu, a także konkretne wskazania, w jaki sposób należy zwalczać „polityków rezygnacji” („Verzichtler”), którzy głoszą wspomniane wyżej poglądy.

Można by powiedzieć — i często rzeczywiście słyszymy takie głosy z Bonn — że funkcjonariusze ziomkowskiej uszupkowali sobie rolę stróżów prawomysłowości politycznej, że nikt ich do tego nie upoważniał. Nie usłyszyliśmy jednak dotąd sensownej odpowiedzi, dlaczego w takim razie ziomkostwa po dzień dzisiejszy cieszą się oficjalnym poparciem rządu NRF i wielkich partii zachodnoniemieckich. Nikt nie powinien się w Niemieckiej Republice Federalnej dziwić, że wiarygodność różnych głosów zachodnoniemieckich na temat normalizacji stosunków z Polską oceniamy także w tym kontekście.

W Niemczech Zachodnich mówi się często o „wielkim wkładzie”, jaki ziomkostwa wniosły na rzecz „pojednania z narodami Europy wschodniej” przez to, że w tzw. „Karcie Wypędzonych” wyrzekły się użycia siły w realizacji „praw do stron ojczystych”. Ma to stanowić swojego rodzaju alibi dla rewizjonistycznej działalności tych organizacji.

Trzeba na to odpowiedzieć, że niemożność użycia siły nie wynika z dobrej woli NRF, a już najmniej ziomkostw, lecz z istniejącego w Europie układu sił, z siły obronnej Układu Warszawskiego. Natomiast cała działalność ziomkostwa opiewana owym „duchem odwetu”, o którym pisał cytowany tu dziennikarz zachodnoniemiecki, zatruwa atmosferę polityczną w Europie.

ALOJZY BIEL

W AKCJI SKUPU

opakowań szklanych — TRWA!

GŁÓWNE NAGRODY TO:

- ♦ NAMIOT,
- ♦ APARAT RADIOWY,
- ♦ ROWER — oraz
- ♦ 20 NAGRÓD PIENIĘŻNYCH.

Każdy z odsprzedających od 20 szt. butelek otrzymuje bon, bony wydają:

punkt 201 —	ul. Brzeska 4
punkt 204 —	ul. Przemysłowa 68
punkt 205 —	ul. Głogowska 259
punkt 206 —	ul. Małckiego 10 a
punkt 208 —	Antoninek, ul. Leszka 19
punkt 209 —	ul. Modra 19

oraz sklepy:

— 123 —	ul. Grunwaldzka 142
— 124 —	ul. Polna 72
— 132 —	ul. Ostroga 37
— 136 —	ul. Żupańskiego 8
— 146 —	ul. Hetmańska 15
— 181 —	Osiędzie Piastowskie
— 201 —	Głuszyna 130

Spółdzielnia Pracy Wyrobów Metalowych
„POKOJ” — Poznań, Łacina 6

zawładnia PT zainteresowanych,
że od dnia 25 czerwca 1969 roku

NASTAPIŁA ZMIANA

numeru telefonicznego centrali

z 700-30 i 700-39 — na 727-23.

DLA MATURZYSTÓW

kurs pisanie na maszynie ze stenografią

ORGANIZUJE

Stowarzyszenie Stenografów i Maszynistek

Poznań, Chelmońskiego 7

Przetarg

Zakład Doświadczalny Biura Urzędów Techniki

Jądrowej w Poznaniu, ul. Bułgarska 63/65 — OGŁA-

SZA PRZETARG na wykonanie:

Obróbki mechanicznej detali, a w szczególności

gwintowania rur instalacyjnych o łącznej pro-

dukcji: 1. prace tokarskie — 7.000 rob./godzin,

2. prace frezarskie — 500 rob./godzin,

3. prace szlifierskie — 100 rob./godzin.

Detale należy dostarczać sukcesywnie począwszy

od dnia 1. VIII. 1969 r. przy czym istnieje możli-

wość otrzymania materiału od zleceniodawcy.

Szczegółowych informacji udziela Dział Zaopatr-

zenia, w którego posiadaniu znajduje się również

dokumentacja konstrukcyjna.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa

państwowe, spółdzielcze i rzemieślnicze indywidual-

nie zrzeszeni w spółdzielniach zaopatrzenia i zbvtu.

Oferety w zalakowanych kopertach należy składać

w sekretariacie Zakładu w terminie 10 dni od daty

ukazania się ogłoszenia.

Zastrzeżenie: dowolny wybór oferenta, względnie

uniemożliwienie przetargu bez podania przyczyny.

K5410

Różne

Wypożyczam zagraniczne

suknie ślubne, welony,

nakrycia do chrztu, ubra-

nia. Długa 9. 3182g

Naprawiam elektryczne

maszyny do golenia si-

lki, elektroluxy. Poznań

— Winogrodz 31 telefon

537-47. 3421g

Studente WSR powie-

rze zagospodarowanie o-

grodka. Oferty „Prasa”

Grunwaldzka 19 dnia 3959g

Oddam w dzierżawę po-

miesteczko na cichy

przebieg i garaż, przy

petli Jezwe. Oferty „Pra-

sa” Grunwaldzka 19 dnia

3977g.

K5172

3968g

3977g.

3977g.

Pracownicy poszukiwani

— INŻYNIERÓW, TECHNIKÓW I MISTRZÓW ze
znajomością robót konstrukcyjno-ślabetowych,
budownictwa wodnego oraz robót spawalniczych
z uprawnieniami budowlanymi;
— MISTRZÓW ze znajomością robót ziemnych, be-
tonowych, ciesielsko-zbrojarskich, wodno-kanali-
zacyjnych (sieć zewnątrz) z uprawnieniami
mistrzowskimi;
— INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MECHANIKÓW ze
znajomością eksploatacji ciężkich maszyn budow-
lawnych oraz taboru samochodowego, z długo-
letnią praktyką;
— TECHNIKÓW NORMATYKI po kursie III włą-
cznie II stopnia, z praktyką w budownictwie;
— EKONOMISTÓW z wyższym lub średnim wyksztal-
ceniem na stanowisku: kierownika działu,
inspektora w inwentaryzacji ciągłej, realizatora
w dziale zaopatrzenia, inspektora ds. szkolenia
zawodowego oraz kierownika sekcji admini-
stracyjno-gospodarczej;
— OPERATORÓW (kierownika hali maszyn) do ob-
sługi matematycznych maszyn liczących, z wyś-
szym lub średnim wykształceniem matematycz-
nym oraz praktyką;
— PRZYMNIEM NATYCHMIAST HYDROBUDOWA 7 w Po-
znaniu, ul. Sienkiewicza 22.
— Oferty wraz z życiorysem, odpisem świadectw
szkolnych, zaświadczeń pracy i opinii z ostatnich
5 lat, należy składać w dziale kadr, pok. 22.
— Warunki pracy i płacy do omówienia. K5549

Przedsiębiorstwo Spedycji Krajowej — Ekspedycja
Rejonowa w Poznaniu, ulica Składowa 10 — za-
trudni:

- TECHNIKA d/s PALETYZACJI — wykształcenie
średnie techniczne z odpowiednią praktyką.
- TECHNIKA d/s BHP — wykształcenie śred-
nie techniczne z odpowiednią praktyką.
- KASJERA TOWAROWEGO — średnie wykształ-
cenie z odpowiednią praktyką.
- MAGAZYNIERÓW do magazynów — wykształ-
cenie zawodowe.
- ŁADOWACZY w magazynie spedycyjnym do za-
ładki i wyładunku przesyłek drobnicowych w akor-
dzie.
- ŚLUSARZY OGÓLNYCH.

Warunki pracy i płacy wg UZP w Transporcie
i Spedycji.

Dla dojeżdżających do pracy do 40 km, bezpłatny
autobusowy bilet.

Zgłoszenia osobiste wraz z pisemnym, przyjmuje Sek-
cja Spraw Osobowych i Szkolenia Poznań, ul. Skła-
dowa nr 10. M5537

Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Welnie, p-ta
i stacja kolejowa Parkowo, pow. Oborniki Wlkp. —

zatrudni zaraz:

- JEDNĄ RODZINĘ do prac w obszarze młodzie-
żowej.
- DWIE RODZINY do prac polowych.

Mieszkanie zapewnione. Warunki do omówienia.
4828g

Technikum Mechaniczne przy Poznańskiej Fabryce
Łożysk Tożnych w Poznaniu, ul. Krąpcowa 9 —

telefon 720-31 — zatrudni:

- NAUCZYCIELA przedmiotów zawodowych,
- POLONISTĘ,
- DOCHODZĄCEGO NAUCZYCIELA MUZYKI,
- ABSOLWENTKĘ liceum pedagogicznego lub SN.

Zapewnia się godziny nadliczbowe.

Zgłoszenia składać osobiście w sekretariacie szkoły.
K5322

Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 7 —

przyjmie do pracy zaraz następujących pracow-
ników:

- MURARZY — również na wstępny staż prac
- BETONIARZY,
- ZBROJARZY,
- MALARZY,
- PARKIECIARZY,
- LASTERKARZY,
- ELEKTROMECHANIKI ze znajomością wó-
ków akumulatorowych,
- OPERATORÓW sprzętu średniego,
- POMOCNIKÓW OPERATORÓW — do przesko-
lenia w zawodzie operatora sprzętu ciężkiego
i średniego.
- KOBIECY — robotnice do szlutowania — tylko
z terenu miasta Poznania.
- ROBOTNIKÓW RUDOWANYCH do przyzwo-
czenia w zawodzie murarza.

Praca jest wykonywana w systemie akordowym
wzajemnie na terenie miasta Poznania.

Dla pracowników zamieszkałych w miejscowościach
współnie bezpłatnie zakwaterowanie w hotelach
robotniczych, względnie zapewnienie zwrot kosztów
dojazdów do pracy w obowiązujących przepisach.

Przedsiębiorstwo prowadzi szeroko zakrojoną ak-
cję szkolenia zawodowego.

Pracownicy nie posiadający przygotowania zawo-
dowego mają możliwość zdobycia kwalifikacji za-
wodowych.

Zgłoszenia kandydatów przyjmuje: Dział Zatrud-

nienia i Płac Poznańskiego Przedsiębiorstwa Budo-

wlanego nr 2. Poznań, ul. Strzelecka 2/6, III piętro
pokój 301.

Informacje telefoniczne pod nr 593-87. K566

Cukrownia „Opalenica” w Opalenicy, ul. 5 Stycznia
nr 9 — zatrudni na okres kampanii buraczanej:

1969/70 przypuszczalnie od 15. IX, br. pracowników:

- UMYSŁOWYCH na stanowiska: wazowych, pro-
centmistrzów i kontystki (pomoc wazowych) —
do odbioru buraków na terenie cukrowni oraz
na punktach odbioru;
- FIZYCZNYCH do różnych prac przy produkcji.

Wnioski kandydatów na pracowników umysło-
wych wraz z życiorysami i opinia z ostatniego mia-
sca pracy przyjmuje sekcja kadr w terminie do
dnia 20 sierpnia br. K5354

Tour de Pologne

Zwycięzca III etapu XXVI Mię-
dzynarodowego Wyścigu Kolar-
skiego Dookoła Polski z Włocław-
ka do Kwidzyna (długości 176
km) został Holender Piet Legier-
se w czasie 4:12:26 przed Lechem
Klujem z Legii — 4:12:38, Mar-
nem Kegelom z Kolejarza —
4:12:39. Na dalszych miejscach
uplastowali się: 5) Wojciech Ko-
walski (Włocławka) 4:12:46, 6)
Zbigniew Górski, (Polska II)
4:13:00, 7) Tadeusz Szpak (Włoc-
ławka) 4:13:47, 8) Franciszek Sur-
miński (LZS Pomorze), 9) Zy-
gmunt Hanusik (Polska I), 10) Si-
gnisław Labocha (LZS Pomorze),
11) Ryszard Szurkowski (Polska I)
— wszyscy w tym samym czasie
co T. Szpak.

Losy trzeciego etapu z Włocław-
ka do Kwidzyna rozegrały się za-
miejscowości Ruda — 85 km
od startu, gdzie znajdowała się
jedna z premii etapu. Tutaj od-
początek odcinka z czterech za-
wodników: Górski, Kegel, Kluj
i późniejszy zwycięzca Holender
Legierse. Czwórka uciekinierów
powiększyła swoją przewagę, któ-
ra na 20 km przed metą dochod-
ziła już do 2,5 min. Bardzo
aktywny na całej trasie kadro-
wicz Górski przechodził kryzysy,
(skurcz nogi) i pozostał w tyle.
Ambitną pogoń za czołową trój-
ką rozpoczął lider wyścigu Matu-
siak i łódzianin Wojciech Kowal-
ski, którzy na stadion w Kwidzy-
nie wpadli w 15 sek. za zwycięzcą
etapu, Holendrem Legiersem.

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (Polska I) 8:48:09
8. S. Labocha (LZS Pom.) 8:48:10

WYNIKI INDYWIDUALNE

PO TRZECIM ETAPACH

1. W. Matysiak (Polska II) 8:43:29
2. J. Gawełczek (LZS Pom.) 8:45:12
3. L. Kluj (Legia) 8:46:15
4. M. Kegel (Kolejarz) 8:46:34
5. Z. Górski (Polska II) 8:47:21
6. R. Szurkowski (Polska I) 8:48:05
7. Z. Czechowski (P

